

Forslag fra DSR

til ændring af eksisterende

langdistancekapronings

pointsystem.

Forslag til ændring af eksisterende langdistancekayronings pointsystem

Gennem de senere år har der været en række regelændringer i langdistanceturneringen, når gode argumenter har talt for det, og det er med henblik på at foreslå nogle ændringer af reglerne, at vi nu henvender os.

Vi ror en turnering, som normalt består af fem løb, som er fordelt over en hel sæson. Hvert løb afgøres på tid – det vil sige, at det handler om at ro hurtigst. Meningen med dette må være, at man kårer det hold, der har været hurtigst set over en hel sæson som vinder af den samlede turnering.

Imidlertid har der gennem flere sæsoner været resultater, hvor pointsystemet efter vores opfattelse har været den direkte årsag til, at turneringen måske ikke har fået den rigtige vinder, eller i hvert tilfælde været meget tæt på samme.

For at vise, hvorfor vi mener det, har vi taget fat på en række eksempler.

Eksempler

Eksempel 1: Åben herre, 2006

I 2006 blev det første løb på Tissø aflyst, og konkurrencen skulle derfor afgøres over blot fire runder. DSR M76 vandt de første tre runder, og førte før sidste runde med 30-26, dvs. 4 point ned til KVIK 1 på andenpladsen. Da hvert holds dårligste placering trækkes fra (hhv. en førsteplads for DSRs vedkommende og en tredjeplads for KVIKs vedkommende), og da det er ualmindeligt at man opnår sit dårligste resultat i sidste runde pga. pointdobling, var den reelle pointforskel dog blot 2 point (20-18). Og man skal her huske, at om så DSR-båden havde roet de tre foregående løb i verdensrekordtider, ville pointforskellen stadig have været 2 point.

I sidste runde sker der så det, at to nye hold tilmelder sig, nemlig et DSR-hold og et KVIK-hold. Efter løbet er resultatet, at den nytilkomne DSR M80 har vundet, samt at DSR M76 overraskende har tabt til KVIK 1 med 18 sekunder – for første gang i den sæson. Men det interessante er tidsforskellene mellem de to KVIK-både og DSR M76, hvilket fremgår af resultatlisten fra sidste runde.

Kun 18 sekunder skiller KVIK 1 og DSR M76, og blot 3 sekunder skiller DSR M76 og KVIK3.

Sidste runde, Svanemølleregattaen 2006	Tid	Point
DSR M80 (G. Levring, S. Mølviig, Sætterstrøm)	02:06:45	20
KVIK 1 (Chetronoch, Rimmer, Stahl)	02:07:55	18
DSR M76 (Ralfkiær, Brems, Vedsø)	02:08:13	16
KVIK 3 (Sprogøe, Husth, Labuhn)	02:08:16	14

Da sidste løbs point tæller dobbelt, blev resultatet, at DSR M76 og KVIK 1 endte á point med hver 36 DM-point, og at DSR således trods stor overlegenhed i de øvrige løb alene hev sejren i land på grund af flest førstepladser (3 i alt - KVIK 1 havde ingen). Havde KVIK 3 roet 4 sekunder hurtigere, ville holdet have skubbet DSR M76 ned på 4. pladsen, og hvis det var sket, ville KVIK 1 have vundet den samlede turnering.

Den situation, vi beskriver her, burde ikke kunne opstå. Vi ror kaproning, og det handler om at ro hurtigst. DSR M76 havde slået KVIK 1 i de første tre løb, og set over alle fire løb var DSR ca. 6 minutter hurtigere end KVIK. Og KVIK havde i øvrigt en enkelt gang været helt nede på tredjepladsen, men fordi dårligste resultat fratrækkes, var denne "off day" gratis. Det var DSRs "off day" ikke, fordi den tilfældigvis faldt i sidste runde, hvor pointene tæller dobbelt. Og det gælder, uanset at tidsforskellen mellem DSR og KVIK blot var 18 sekunder i denne runde.

Eksempel 2: Åben mix 10 km 2009

Situationen før sidste runde var, at DSR Finanskrisens årsag førte med 36-32 over Bornholmerne. Imidlertid havde begge hold nogle mindre gode placeringer bag sig, så når dårligste resultat var fratrukket, var pointforskellen reduceret til 2 point, og dermed kunne DSR kun tåle at tabe med en enkelt placering i sidste runde.

I sidste runde blev Bornholmerne nr. 4, og slog DSR med 44 sekunder. Det, der imidlertid afgjorde den samlede turnering, var at Silkeborg og Varde uventet placerede sig mellem de to hold, og dermed fortrængte DSR til 7. pladsen. Dermed tabte DSR hele 6 point til Bornholmerne. Det interessante ved denne tidsforskel er imidlertid, at den stort set svarer til tidsforskellen mellem DSR og Bornholmerne i det første løb i Nakskov. Her var det DSR, der vandt med 43 sekunder over Bornholmerne - altså stort set den samme tidsforskel. Imidlertid blev Bornholmerne nr. 2 i Nakskov, og derfor betød de 43 sekunder kun ét enkelt points difference i DSRs favør. Havde tilfældighederne artet sig sådan, at DSR i stedet havde vundet med 43 sekunder i sidste runde, ville DSR have vundet turneringen. Det samme ville have været tilfældet, hvis Silkeborg og Varde ikke havde været til start i Ringkøbing - og det altså til trods for, at ingen af de to hold roede med om medaljerne i konkurrencen.

I og med at DSR og Bornholmerne slog hinanden på skift i årets turnering, kan man selvfølgelig mene, at det ene hold var en lige så berettiget vinder som den anden, og at pointreglerne derfor til slut opfyldte deres formål. Her skal man dog gøre sig klart, at der på flere områder var stor forskel på de to hold:

Antal førstepladser

DSR: 2

Bornholm: 1

Århus: 0

Alle placeringer:

DSR: 1, 1, 3, 3 og 7

Bornholm: 2, 4, 1, 5 og 4

Århus: 5, 2, 12, 9 og 2

Samlet handicap-tid for alle fem løb

DSR: 4:06:32

Bornholm: 4:08:42

Århus: 4:17:01

På trods af, at DSR har den hurtigste samlede tid, har flest førstepladser, og i fire ud af fem løb har været på podiet, taber holdet altså til Bornholmerne, der – ud over at være langsommere i samlet tid – kun opnåede podieplaceringer 2 gange i årets løb, og blot vandt et enkelt løb i sæsonen.

Og tilmed var DSR-holdet heldige med, ikke at blive overhalet af Århus 1 i den samlede stilling. I slutstillingen var pointforskellen mellem de to hold reduceret til 1 point – altså blot 1 placering i Ringkøbing. Bemærk her, at Århus 1 samlet set var 11 minutter langsommere end DSR, og at Århus 1 placeringsmæssigt har ligget langt efter DSR i de fire første runder. Årsagen til, at det alligevel gik sådan, var således ene og alene, at Århus fik fratrukket 1 point som sit dårligste resultat (en 12. plads), mens DSR fik fratrukket 8 point for en tredjeplads. Århus-holdet fik altså foræret 7 points forskel til DSR-holdet på grund af denne regel.

Eksempel 3: Åben mix 25 km 2009

I 25 km åben mix i sæsonen 2009 er det fordelingen af 2. og 3. pladsen, vi har kigget på. Kampen stod her mellem Ægir, Bornholmerne og Kværnen. Det blev Bornholmerne, der løb med sejren. Før sidste runde førte Hellerup med et enkelt point ned til Ægir og Bornholmerne. Det sluttede dog med sølvmedaljer til Bornholmerne, der var 52 sekunder hurtigere end Hellerup-holdet i det sidste løb.

Men ser man på resultaterne over en hel sæson, kan det alligevel diskuteres, om Bornholmerne var det bedste hold af de to.

De var ganske vist marginalt bedre, hvis vi ser på placeringerne. Hellerup-holdet var en enkelt placering dårligere end Bornholmerne i den samlede konkurrence. Imidlertid er dette igen en konsekvens af, at andre hold i et par situationer sneg sig ind imellem Hellerup og Bornholmerne. For Hellerup-holdet var faktisk 1:41 hurtigere set over alle fem løb.

Andre eksempler

25 km åben mix 2004: Århus 1, der endte med at ligge á point med Tissø, på trods af, at Århus havde slået Tissø i fire ud af fem løb.

10 km åben i 2006: DSR W72 vandt, men lå á point med KVIK 1 efter sidste runde. DSR W72 vandt, fordi DSR i tredje runde stillede med et "nyt hold" (DSR W70), som i det løb forhindrede KVIK 1 i at snuppe en førsteplads, som ellers ville have givet KVIK den samlede sejr. Ingen af topholdene roede mere end tre løb den sæson.

Konklusion

Med udgangspunkt i ovenstående blev det på langdistance-sæsonevalueringens mødet den 7. november 2009 besluttet at nedsætte et kommissorium bestående af: Leif Thygesen (Nakskov), Christian Larsen (Danske Studenter), Lone Rasmussen (Hellerup Dame), Christian Probst (Humblebæk), Johannes Andersen (Sønderborg), Arne Månsson (Hellerup), Annie Kaalby (Hiortshøj Egå) og Ulrik Ralfkiær (Danske Studenter). Dette kommissoriums opgave skulle være at komme med et forslag til en ny pointsystemmodel.

Kommissoriet har holdt møde og debatteret flere forskellige løsningsmodeller og således brugt væsentlig tid på følgende forslag. Der er lagt vægt på at den nye model skulle være sportslig retfærdig, samtidig med at incitament til at deltage i sidste runde skal bevares.

Det er kommissoriets opfattelse, at der i de seneste år har været mange eksempler på, at pointsystemet har resulteret i (eller været tæt på at resultere i) sportsligt tvivlsomme resultater. Ud over de ovenfor nævnte kan der nævnes flere eksempler på meget tætte afgørelser.

Vi mener, at reglerne bør indrettes sådan, at vinderen bliver det stærkeste hold over en hel sæson, men samtidig bør der sigtes efter et regelsystem, som så vidt muligt begrænser indflydelsen fra udefrakommende forhold og tilfældigheder. Det er - sat på spidsen - vores opfattelse, at det nuværende regelsystem skaber flere tilfældigheder end det fjerner:

Når pointene tæller dobbelt i sidste runde, bliver en dårlig placering i sidste runde dyrere end en dårlig placering i en hvilken som helst anden runde. I og med at der kun roes 5 runder, vil en dårlig placering i sidste runde næsten altid være afgørende, og der er således en tendens til, at DM reelt afgøres i femte runde frem for over fem runder.

Forslag

I stedet for at lade pointene tælle dobbelt i sidste runde, kan man lægge 10 til, sådan at 1. pladsen får 20 point, 2. pladsen får 19 osv. Dermed fastholder man det større incitament til at møde op i sidste runde, samtidig med at forskellen imellem placeringerne reduceres til den samme som i de øvrige runder.

Forslag til ændring i Regulativ for danmarksmesterskaber i langdistancekayroning

Punkt 3 ændres fra:

”Danmarksmesterskaberne afvikles over 5 regattaer, hvoraf de 4 bedste resultater tæller. Disse regattaer udpeges senest den 1. februar i sæsonåret.”

Til:

”Danmarksmesterskaberne afvikles over 5 regattaer, hvoraf de 4 bedste resultater før tillæg af eventuelle bonuspoint tæller. Eventuelle bonuspoint opnået i sidste runde tælles altid med i opgørelsen af det samlede pointantal. De 5 regattaer udpeges senest den 1. februar i sæsonåret.”

Punkt 4 ændres fra:

”Ved sæsonens fire første regattaer tildes point efter følgende skala:

Placering 1: point 10

Placering 2: point 9

Placering 3: point 8

Placering 4: point 7

Placering 5: point 6

Placering 6: point 5

Placering 7: point 4

Placering 8: point 3

Placering 9: point 2

Placering 10: point 1

Alle placeringer herefter giver 1 point.

Ved sæsonens femte og sidste regatta tildeles point efter den dobbelte skala: (20, 18, 16, ... 2)

Alle placeringer efter 10. plads giver 2 point.”

Til:

”Ved alle sæsonens regattaer tildeles point efter følgende skala:

Placering 1: point 10

Placering 2: point 9

Placering 3: point 8

Placering 4: point 7

Placering 5: point 6

Placering 6: point 5

Placering 7: point 4

Placering 8: point 3

Placering 9: point 2

Placering 10: point 1

Alle placeringer herefter giver 1 point.

Ved sæsonens femte og sidste regatta tillægges yderligere 10 bonuspoint til alle hold, der gennemfører regattaen.”